

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Fél évre . . . 90 Leu
 Negyed évre . . . 45 Leu
 Egy óra . . . 15 Leu
 Hirdetés mm. . . 3 Leu
 Nyilvtér mm. . . 4 Leu

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

A SZÉKELY UJSAGOT
 néhai Molnár Emil,
 a SZÉKELY HIRLAPOT
 Biró Lajos
 alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloșcă și Crișan
 (volt Gábor Aron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön.

A magyar színészet fontossága.

Minden nemzetnek élet-érdeke a nemzeti kulturális intézmények fenntartása, ápolása. A kulturát fejleszteni, ápolni van hivatva az e célra szolgáló intézmények között a színészet is, mely az általános műveltségnek, izlésnek hathatós előmozdítója.

Az erdélyi magyar színészet, — de nem csak az erdélyi magyar színészet, hanem külföldön is általában a színészet, — válsággal küzd. Már régóta nagy anyagi küzdelmei vannak Erdélyszerte a magyar színésznek, nemcsak a vidéki kisebb, hanem a nagyvárosi színházak is sok helyen a csőd felé közelednek.

Nem akarunk most ennek okaival foglalkozni, — sok oka van a válságos helyzetnek, — csak reá akarunk mutatni arra a fontosságra, mely Erdélyben a magyar színészetre hárul.

A színházban nemcsak szórakozást, hanem magasabb nemzeti szempontokat, kulturális célokat kell tekintetünk. Erdély magyarságának nemzeti kulturális érdeke, hogy az iskoláit és színészetét fenntartsa, ápolja.

„Nyelvében való él a nemzet.” A mely nép nem ápolja nyelvét, beleolvad más népekbe. Nyelvünket, édes magyar anyanyelvünket van hivatva ápolni, fenntartani egyrészt a magyar iskola, másrészt a magyar színészet. Ezt szolgálja a magyar sajtó is. Nyelvünkhez jogunkat írott joggá tette a trianoni békeszerződés, melynek 47. cikkében Románia elismerte Magyarországgal szemben azon kötelezettségét, hogy a kisebbségek érdekei fajilag, nyelviileg és vallásilag megvédessenek. Nyelvünk védelme és fenntartása iránti törekvéseink nemcsak természetes, de törvényes jogunk, tehát ez nem irredentizmus és nem államellenes cselekedet.

És ha már a nemzetközi szerződések is ily fontosságot tulajdonítottak a nyelvnek, annál inkább fontossága van annak, hogy minden eszközt, mely ezen nemzeti célokat szolgál, buzgón és lelkesedéssel segítsük, mert ez által magyarságunk fennmaradását szolgáljuk.

Ezért kell a magyar színészetet felkarolni épügy, mint fenntartani magyar iskoláinkat. Kötelességünk, saját fajunk iránti tartozásunk szeretni magyar fajunkat, felvirágoztatni magyar kulturánkat minden vonalon.

Ezért bűn, a saját fajunk elleni bűn az a nemtörődömség, az a lekicsinylés, mely nemcsak nálunk, de mindenütt mutatkozik a színészettel szemben.

Kézdivásárhelynek, ennek a színmagyar székelj városnak közönségében sokan vannak, kik nemtörődömséggel, lekicsinyléssel viseltetnek úgy a magyar színészettel, mint a magyar iskolakérdés dolgában.

Ezekhez szól tehát elsősorban szavunk, azokhoz, kiknél megvan az anyagi lehetőség, de mégis elzárkóznak a magyarság egyetemes, nagy érdekei elől.

A magyarság életérdeke és kötelessége, hogy a magyar színészetet bármily áldozatok árán is fenntartsa, pártolja! Lássuk be végre a magyar színészet fennmaradásának fontosságát!

Most, a midőn a városunkban működő szintársulat, dr. Ferenczy Gyula társulata jubiláris ünnepekre, a helyi kereteken tulemelkedő, eseményszámba menő előadásra készül, időszerű ezekre felhívni olvasóink figyelmét. Dr. Ferenczy és művészei az eddigiekben bebizonyították, hogy hivatásuk magaslatán állanak és érdemesek a közönség szeretetére, fokozottabb érdeklődésre.

Tegye meg mindenki kötelességét, áldozzon mindenki a magyar színészet oltárán, aki igaz magyarnak tartja magát!

Mutassa meg mindenki, hogy szereti intézményeinket, magyar kulturánkat!

Dr. I. Diénes Ödön.

Vákár Vilmos jubilál.

— Irta Dávid István dr. —

... Nekem kell írnom róla abból a nevezetes alkalomból, hogy színészi pályájának 25. éves utmörőjéhez érkezett.

Hosszu idő ez még sokkal simább életuton is, annál inkább színészi pályán, ahol több a keserűség, mint az öröm; ahol becsülettel megmaradni mindvégig csak az igazi tehetségeknek lehetséges, mert itt a nagy közönség protekcióját kell megszerezni, kiérdemelni.

Vákár ezt nemcsak kiérdemelte, de mindvégig meg is tartotta.

* * *

Gyergyószentmiklóson született 1883-ban. Nyugtalan vérű diák, ki egyik iskolából a másikba vándorol, miglen Mezöluron érettségizik. Eklatáns bizonyítéka nyugtalanságának az, hogy még ide, az akkor fejlődésben lévő kantai gimnáziumba is elhozta sorsa, ahol a VI. osztályban osztálytársunk volt — 2 hónapig. Nyolc év alatt kilenc gimnáziumban fordult meg. Érettségi után családja ellenzése dacára színi pályára lépett.

Konzervatoriumban Kárrász német tanár keze alatt volt két évig, miglen 1902-ben sikeresen vizsgázott a Színész-Egyesületnél Bpsten. Több évig baritonista volt vidéken, mint Székesfehérváron, Temesváron, Kecskeméten, Északmagyarországon, Pécsen, ahonnan mint jóhangu embert az akkor virágzásban lévő kabaré-világ felcsalta Budapestre. Itt azonban inkább adminisztrációval foglalkozott. Titkára lett a Kondor Ernő kabaréjának, aztán Bálint Dezső Royal

orfeumjának, majd a Friedmann-féle nagy vállalatnak és az úpesti Népszínháznak. Időközben tagja volt a Népszínház-Vigoperának s később a Népopérának, ahol már nem játszhatott, mert bevonult a világháborúba a 82 ik ezredhez. Vá-kár egyéniségét a saját kollégái a legrégibb emlékü színészekéhez hasonlítják. Kedélye virágos, bohém, a szó legnemesebb értelmében, de sokszor a saját kárára könnyelmű. Régi igazgatók, mint Kövessy és Halmay nagyra becsülték benne a céludatos munkát, a színészet utáni rajongást, mely ma — e nehéz időkben is — jellemzi őt.

A világháborúban lantosa volt ezredének. Énekelt, muzsikált a katonáknak s akkora népszerűsége volt a fronton mindenütt, ahol megfordult, hogy csendesebb időkben generálisok, tisztok nála nélkül nem voltak meg.

A háború után nem ment vissza pesti szerződéseibe, ahol már gramofon és film-gyárnál is kapott állandó szerződést, a színházi szerződésén kívül, hanem itt maradt Erdélyben közöttünk.

A nagy átalakulások idején beállott fa és terménykereskedőnek s így próbálta fenntartani családját, amelyet ez időben alapított. Ekkor többször fordult meg barátai körében s mi, akik ismertük őt, állandóan arra sarkaltuk, hogy menjen vissza a színészethez. Innen akkor távolodott el, amikor valami nagy keserűség bántotta művészi lelkét, de amikor árván maradt színésztűnknek szüksége volt rá, visszatért pályájához, megha máshol jobban is volt dolga.

Két évvel ezelőtt mehetett volna Bpestre a Nemzetbe, de itt maradt, mert Erdélyt, amelynek áldott földjéből sarjadt, ő sem tudta elhagyni s annak kulturájáért él-hal.

Ismeri is őt ma Erdélyben mindenki s talán akkora neve és népszerűsége van, aminő legfeljebb egy-két színésznek van rajta kívül. Ismerik őt nemcsak a városok, de a falvak is, szeretik mindenütt. Színészetében ő eredetiség és humor, nagy ábrázoló képesség és szív jellemzik s teszik őt értéké. S ami csodálatos, 25. év után is megvan még a szép bariton hangja, mely főleg népdalénekre predesztinálja. Színművekben, magyar paraszt szerepekben a minden idők legnagyobb Szentgyörgyi Pista bacsiján kívül, ma ő az első népszínmű színesze az erdélyi színészetnek. Eredeti zamatos szekely nyelvvel, dialektusával páratlanul áll.

Eredményes munkát végzett a magyar színészet utolsó nehéz éveiben Brassóban, Marosvásárhelyen, Nagyszebenben s legutóbb a mi szekely városunkban, ahol a közönség szerette mindig és szereti ma is őt.

Pályáján becsülettel állotta meg helyét a letűnt 25 év alatt, de különösen teljesít nagy kulturális missziót az elhagyatott, árvaságra jutott erdélyi színészetnél, ahol annyi szenvedéssel, annyi közönnyel és oly nagy nehézséggel, talán egy kisebbségi front sem küzd, mint a színészet.

Szerettem volna egy pár inimitást elmondani kantai diák korából, de erre már ezuttal nincs helyem.

Most még csak annyit, hogy szeretettel köszöntjük őt jubileumán s kedves kötelességet teljesítünk — úgy vélem — akkor, amikor mi, kedvénálhelyiek üdvözljük őt elsőnek ebből az alkalomból. Kísérje szeretetünk és nagybecsülésünk őt a második 25 év kezdetén, hogy sok dicsőséget szerezhessen még a magyar kultúrának!

Rémes tett. Pechvogel Gyuri a feletti elkeseredésében, hogy barátja elhagyta, belevette magát felesége karjaiba.

Hirtelen fagy. Manya Dávid az adókövető bizottság előtt, mikor meghallotta, a rá kivetett adó nagyságát, ereiben hirtelen megfagyott a vér.

Jubileumi ünnepségek a színháznál.

Ugy a magyar színpártolók körében, mint a színháznál szorgos munkálkodás folyik a szombat és vasárnapi (jul. 9 és 10-iki) ünnepségek körül. Megmozdult a magyar társadalom; de megmozdult a színészet egyeteme is, hogy ezeket a napokat emlékezetessé tegye a színház-kultúra történetében.

Szombat este kezdődik a színház ünnepe, mikor a helybeli notabilitásokon kívül a színészet is képviselteti magát dr. Janovics kolozsvári színgazgató személyében és Fehér Imre, a színész egyesület kiküldött képviselőjében.

Este a „Pacsirta” kerül színre Vá-kár Vilmos hű paraszt alakításával. Megemlíthetjük az ünnepséget, amely az előadás keretében zajlik le. Dr. Boga Alajos fog megemlékezni a napról s a színészet kiküldött képviselője. Általában a magyar színészet méltóságához és hivatásához illő keretben folyik le mindkét nap.

Vasárnap délután az Unió kertben nagy népiünnepély lesz helybeli műkedvelők fellépésével; este pedig díszelőadás keretében újra látni fogjuk műkedvelőnk színészeinkkel együtt a színpadon. Az esti előadás keretében D. Pál Lajos ref. lelkész és a színészet képviselője tartanak beszédet a színház hivatásáról és mai helyzetéről. Mindkét estén fellépnek:

Műkedvelő szereplők: Benkő Aranka, Várhelyi Irmus, Percze Iuska, Pál Margit, Szabó Magda, Balogh Kósika, Csikós Mancsi, Csikós Irénke, Weinberger Ibolyka utileányok, Dávid Dezső és Pokorny László urak.

Főrendezők: ifj. Dávid Antalné, Dr. Hollanday Pálné, Szász Ilona, Pálffy Olli, Dr. Dávid István, Dr. Várhelyi Gyula, Dr. Ferenczy Gyula színgazgató és Vigh Ernő.

Védnökök: Bene Albert, Benkő Ernőné, Csiba Lajosné, ifj. Dávid Antal, Dr. Diénes Ödön, Dr. Dávid Istvánné, Dr. Fejér Lúcs Dr. Elekes Béláné, Dr. Fekete András, özv. Fejér Károlyné, Dr. Györfly Sándorné, Gonda Sándor, Dr. Jancsó Gábor, Kozma Romulus, Jakab István, Jancsó Endre, Kovács J. István, Magyar Arnold, Morvay Endre, Oltean János, Papp Jánosné, Rákossy Móric, Szabó Ödön, Szócs M. Lajosné, Sólyom Ferencné, Dr. Török Andor, Tutui György, Turóczy István, Török Samu, Dr. K. Kovács István Wertán János, Weinberger József, Geormanean cap. Az ünnepségek lefolyásáról a későbbi falragaszok adnak majd bővebb felvilágosítást.

Dávid Dezső Barátomnak!

Kisebbségi életünk várának védőfalait az ellenséges rosszakarat, a szüntelen gyanúsítások pergőtüze lerombolta. A dűledező romokból magyarságunknak három bástyája emelkedik ki: a templomi szószék, tanári katedra és a színpad. A magyar-éjszaka sötétségében erről a három bástyáról három kis imbolygó fénysugár rezdül át a levegőn és beletalál a sebzett magyar szívek mélyébe, az Isten ígéje a templomban, a magyar tudomány a magyar katedrán s a magyar szó evangéliuma a színpadon. Mind a három a magyar lélek legbensőbb szükségletét elégíti ki. Ennek a három kis fénypontnak nem szabad kialudnia soha, bár a szelek és viharok egyre elemibb erővel törnek rá, mert, ha ez a három kis logó mécses utolsót lobban, akkor a magyar éjszaka nyugtalan vándorai eltévesztik a célt, a helyes irányt, mely felé haladniuk kell. Ezek a magyar kultúrának az alapjai, a sarkkövei, melyek ha kidőlnek, az egész ház utána omlik; pedig:

„Csak törpe nép felelhet ős nagyságot,
Csak elfajult kor hős elődöket...”

Törpe, hitvány gondolkozázu nép az, amely elcitolja apái szerzeményét, amely kilószámra adja el ősapái csontját, amely fityet hány az ősi tradíciókra s anyagi haszonért dobja oda legszentebb örökségét, az édes anyanyelvet. A madárfióka azon a nyelven csipeget, melyet édesanyjától tanult sas fiók sohasem csiripel a verebekkel. „Fiaim; csak énekeljete!” — mondja a madár fiaikhoz. Minden nép azon a nyelven beszél, melyet a folyékony anyai szeretettel szív magába. Milyen

az édesanyatej? Meleg, folyékony, tápláló, éltető. Ilyen az anyanyelv is! Melegséggel tölti el a szívet, a lelket, ahol a gondolat megszületik s jóleső érzést kelt a szájban, torokban, ahol a gondolat testet ölt s szavá, mondatokká alakul. Nem hiszem, nem hiszelem, hogy csak mi magyarok legyünk olyan lealjasodottak, hogy hűtlenségünk azon nagy ősök nyelvéhez, akikről Petőfi büszkén mondja:

„Hazám dicső nagy ősei,
Ti földet rázó viharok,
Ti egykoron a porba hullott
Európa homlokán tomboltatok...”

Ha megtagadnók nyelvünket, méreggá válna bennünk a tej, mellyel anyánk dajkáló nyelvét magunkba szívtuk!

Nyelvünkben él a nemzet, mert elhalván a nyelv elhal a nemzet is — mondja a legnagyobb magyar, Széchenyi. Ha megtagadjuk, elfeledjük nyelvünket, őseink szellemei undorral fordulnak el tőlünk fiaiktól s unokáink — annyi millió még meg sem született bús kis magyar — még bölcsőbeli sirásával is elátkoz minket méltatlan apákat s számon kéri tőlünk az ősi örökséget, az ősi hagyományt: a magyar nyelvet. Óh mert nagy felelősség a miénk! Számolnunk kell majd az Isten, az emberek s a Világtörténelem ítélő széke előtt: hová tettük az édes anyanyelvet hogy gazdálkodtunk azzal a szívkinccsel, nyelvbeli értékekkel, melyet drága örökségül hagyott ránk Apánk, Anyánk.

Az iskola és templom ezernyi bajait jól ismerjük. Látjuk élet-halálvergődését, de mily kevés szó esett a színházról. A színészek is papok és tanárok. A színház a régi görög istenítiszteletről fejlődött s már az ókorban is a nemzeti egység és a nemzeti öntudat hatalmas fejlesztője volt. Nálunk is kulturhivatást teljesítenek Thalia papjai és papnői: ők üditik fel eltáradt lelkeinket, ők feledtetik el velünk néhány rövid pillanatra a jelen sivárságát; ők melódiázzák be lelkeinkbe s szívünk legelrejtettebb zugába is az édes anyanyelv melységes szépségeit. Tanárok ők, akik nevelve tanítanak elénkterve az élet ferdeségeit s kacagva nyesegetik az emberi jellem fattyu hátasait.

És mi a sorsuk? Nélkülözés, szenvedés! Dérnyé „ifjuasszony”-tól és Megyeritől kezdve kinek egyetlen sargakabátját „Petőfi” tintásüvegje annyira eléktelenítette — egész napjainkig a magyar kultúra ezen derék hordozói nyomorogtak. Óh! mert nemzeti gondolatnak szolgálni, annak napszámossá válni, keserű sors, árva kenyér! Magyar tragédiánk szomorúságát fokozza, hogy a nagy hazafiak ép, úgy mint a civisek és a plebs valami Istenverte vakságban vannak. A közös sors, szenvedések még nem eléggé forrasztották egybe a lelkeket. A nemzeti gondolat még nem eléggé tészkelte be magát a kemény szikulus koponyákba. Quorum Deus venter est. A hasuk az ő Istenük — mondja szt. Pál s a napi félliter bor mellett a magyar szalmaláng föllobban s kacagányos honfoglaló hősöknek képzelik magukat, de mikor a szalmatűz lelohad, a bengálifény kialszik, szegény Don Quijote-ok lesznek, kik félve lopakodnak haza s papucsoson fekszenek be az ágyba, nehogy megtudja az „Asszony”, hogy mikor jöttek haza. Ezekről a legegetőbb problémáink: a templom, iskola, színház nyugodtan alhatnak másnap d. u. 6 óráig, mikor a félliter bor ismét álomországba ringatja őket. Csepürágóknak, vándorkomédiásoknak nézik még most is a színészeket, akik faluról-falura városról-városra hordozzák és cipelik a magyar kultúrát. Az Unió kerti dűledező pajtában, mintha a magyar kultúra omladozó, lábán alig álló várát látnám!

Ferfiak, nők kellene nekünk, akik a többiek közül kiválva előlépnének s ennek a roskadó várnak az alátámasztására sietnek akik példájukkal fölrázzák a közönyben tespedő lelkeket.

Ilyen ember vagy a mi városunkban kedves Dezső!

Nincsen kulturmegmozdulás, amelyből részt nem kérnél s amelyből alapos részedet ki ne vettéd volna. Ott vagy mindenütt, ahol magyar szív és magyar lélek kell s magyarságodért a bebörtönözést is szívesen elszenvetted. Volt-e ünnepély, táncmulatság, műsoros estély, melyben ne szerepeltél volna s melynek irányításában részt ne vettél volna? Szellems konferálásaid a városon túl is ismertté tették Téged. Főtevékenységedet — nagyon helyesen — a magyar kultúra egyik legelhagyottabb bástyájára a színészetre irányító tad. Ezért szerveztél 1922-ben a műkedvelői-gárdát, amely szép előadásokkal gyönyörködtette a vásárhelyi publikumot, de amely épen ezen publikumnak a részvéttlensége miatt nem működhetik. 1912-ben, mint gyermekember veszed kezébe a színészet fősegélyezésének és föllendítésének ügyét s valóságos jobb keze lettél a szindirektoroknak.

Fehér Károly, Mezey Kálmán, Tompa Kálmán nem csak jó, önzetlen barátot találtak benned, hanem hathatós segítőt is, akiknek érdekében annyit fáradoztál. A háborús években Fehér Imre, majd Gáspár Jenő érdekében fejtettél ki nagy propagandát. A legnagyobb áldozatokat azonban dr. Ferenczy érdekében hoztad, midőn az Unió-kerti csúrt nagy költséggel annyira amennyire elfogadhatóvá alakítottad, hogy a magyar kultúra valamiképen fészekre találjon, — közben azonban nem szűnsz meg derék színészeink érdekében, azok támogatására minden elkövetni, hogy felrázzad a város közönségét a közönyösségből a mai nehéz időkben, amikor az u. n. „szabadverseny” színészeink existenciáját fenyegeti. Nemesak a magyar vendészereplő színészeket támogattad (Megyaszy Vilma), hanem ép oly szeretettel segítetted a Román Opera vendészereplőit is, akik itteni sikereik nagy részét Neked köszönhetik.

Ezen szép jubileumi ünnepség alkalmával fogadd szívesen ezt a kis eszmefuttatást és velem együtt mindnyájunk és az itt lévő szintársut elismerését is.

Dr. Várhelyi Gyula.

A színházi előadások.

Dr. Ferenczy társulata napról-napra jobban kivívja a közönség elismerését. Állandóan kitűnő, magasszínvonalú előadások vannak.

Pénteken, június 24-én „Te csak pipálj Ladányi” című társadalmi vígjáték újdonság, Csahó Kálmán műve került bemutatásra. Ladányi Mikát, a jólétben, örökös vendégeskedésben megőszült alföldi magyar földesurat, ki Pató Pál módjára banik vagyonával, Vákár Vilmos alakította kiváló rutinnal, alerzessel. Melegen, kedélyesen, szimpatikusan játszott, orias tietszet aratva. Felsegég Linka megszemélyesítésében Graban Matildot először láttuk nagyobb szerepben, melyet művészetileg játszott meg, kedvesen alakítva a jó öreg magyar háziasszonyt, ki vagyoni bukásuk után a penzió vezetésével is megállja helyét. Az unoka, Katica alakjában Pálly Zsazsa bájos, megnyerő fiatal leányt állított elénk, ki forró érzéseit kellő drámai erővel tárta fel. Agoston Babár szintén most láttuk nem operett szerepben, az öreg férjét csaló fiatal asszonyt a kisse nem szimpátiikus alakot megnyerően személyesítve. Jól játszottak Vigh a faragatlan talusi birtokos, Jódy a mérnök, Hegedüs Károly a Marci fiú és Boros Mancsi a Klementin szerepében, de ő a siránkozásait, sikoltozásait kisse tulzásba vitte. Általában kitűnő előadás volt. Szombaton, június 25-én este Kabaré volt. Első pont gyanánt Szenes Belának a „Hittantanár ur” című egyfelvonásos vígjátékát játszták Hegedüs Miklós, Nagy László, Pálly Olly, Boros Mancsi, Nagyné Komüves Ilona, állandó derűttségben tartva a közönséget. Kitűnően adta Hegedüs az együgyű, naiv hitan tanárt, ki a másik nőhódító (Nagy) utasításai alapján egy-

szerre hódító csábász lesz, kibe bomlanak a többi nők.

Utána Hegedüs Károly szépen, érzéssel adta elő dr. Dávid István egyik szerzeményét. E fiatal színész szép énekével még sokra viheti.

Pálly Olly chansonjaival ért el nagy hatást, melyeket finoman, ellentétlathatatlannul, kedvesen, pompáson adott elő. Vigh Ernő kupléi szintén hatásosok voltak, kiemelte a közönség melegtapsait.

Szász Ilona, Budapest ünnepelt művésznője következett most, ki dr. Ferenczy Gyula szerzeményeit énekelte dr. Ferenczy zongorakíséretével és pedig: Tudjátok-e, mi az szeretőnek lenni, Oránguláng és Ki az ur a házban című chasonokat. Szász Ilona kiforrott, elismeri művészete, finom, pompás, kifejező, szépen csengő éneke egy rövid negyedórára feleltette, hogy vidéki kis színpadon látjuk, nagyvárosi színpad illuzióját ébresztette fel bennünk. Alig akart a taps elcsendesülni, mely ugy neki, mint a szerzőnek szólt. Utána dr. Ferenczy Gyula saját szerzeményű dalait énekelte, önmagát kísérve, Egyedül a tengerrel és Pupos Lénic dalokat, mely érzéssel, markáns kifejező erővel. A nem mindennapi műélvezetért a közönség zajos tappsal adózott.

Ezután Vigh Ernő, Hegedüs Miklós és Boros Marci adtak elő cigányzene kísérettel egy pompás kis komédiát: „Bütyök sógor” címűt, sok humorral, kedélyességgel.

Utána Pálly Zsazsa szavalt Vigh Ernőnek „A miért azzá lettem” című költeményét nagy művészi tehetséggel, kifejező erővel, megnyerően, amint ezt már nála megszoktuk. Pálly Zsazsa és Vigh Ernő táncduettje szintén elsőrangú volt, tudásuk, tehetségük legjavát nyújtva.

Végül egy mulatságos egyfelvonásos bohózat „Ö fensége szobája” című zárta be az est programját, melynek szereplői egytől egyig kitűnők voltak.

A közönség azzal az érzéssel oszlott szét, hogy ilyen nivós kabaré nem volt régóta Vásárhelyen.

Vasárnap délutánra „Asszonykám” című operett volt másodszori előadásra kitűzve, de oly kevesen jelentek meg, hogy a darab elmaradt.

Este is gyér közönség előtt folyt le az előadás, részben sokan vasárnapi kirándulásra mentek, részben, mert zivataros, esős idő volt. Maros-Husza „Hajtóvadász” című orosz tárgyú operettet adták kifogástalan, precíz előadásban. A darab zenéje is elbájoló, librettója is ötletes, tartalmas. A szereposztásban több változás volt, nem a színlapon jelzettek játsztak minden szerepet.

A hercegnő szerepében a fiatal primadonna, Agoston Baba bájos jelenség volt. Kellemes tisztán csengő hangjával, finom játékával nagy hatást ért el, sok tapsot aratva. Jódy Károly a Fedor gróf alakításában markáns, tipikus zsarnok orosz kényurat állított elő; szép énekével szintén sok elismerésben volt része. Iván gróf szerepében Nagy László, Novaskin hercegnőben pedig Hegedüs Miklós szintén jól játsztak. Nem főalakok a darabban Mirkó gróf és házvezetőnője Petruska, de ezek megszemélyesítésében Vigh Ernő és Pálly Olly ura tak az estét kitűnő alakításaikkal, játékuikkal, táncuikkal, főként az orosz táncuk kellett nagy hatást s mindeniket meg kellett ismételniük, tomboló taps után. Pálly Olly pajzán jókedvével, könnyed, kecses, tüzes táncuival mindig pezsgő eseményeket, jókedvet varázsol a színpadra és elragadja a közönséget, melynek egyik kedvence. Vigh Ernő szintén inéltó partnere, oly könnyen, groteskúl és mégis izlésesen táncol, szinte gumilabdát képzelünk bámulatos könnyed mozgásaira. Rövidebb szerepeikben igen jók voltak Vákár (a korcsmáros), Boros Mancsi (korcsmárosné), Földes (Petruska).

Kézdivásárhelyi miniatűrök.

Az utolsó bágyadt napsugarakat élvezve, sétálok a korzón. Jön a szép asszony. Vékony ezüstláncan borzasszörű kis kutyát vezet.

— Mondjon valami érdekes újságot — rimámkodik kisvárosias szenzációéhséggel a szép asszony, azután feleletbevárás nélkül folytatja:

— Mit szól a kutyához? A napokban vettem 8000 leuért. Ugye, nem drága? ... Apropos! Milyen a szintársulat? Hogy játszanak a színészek? Megütökze kértem:

— Hát nem jár, asszonyom a színházba?

— Ugyan kérem, hiszen 85 leu egy zsölye Végignéztem a szép asszonyt, azután a borzasszörű kis kutyán, azon a 8000 leus ronda kis-dögön, melyben valahogy a magyar színjátás gyászos végzetének egyik ördögét láttam.

Ujdonság ment a színházban! Megváltottam a jegyem bizonyos gyermekies örömmel, hogy nekem, ki olyan rég nem jártam már kiint a nagy világban, végre alkalmam nyílik képet alkotni arról, hogy mi is történik most odakünn a nagyvárosokban.

A véletlen úgy hozta magával, hogy egy nagyon szép asszony mellé kerültem.

A függöny felmegy! S a közönség ajkán egy önkéntelen - ah - hullámszik végig a nézőtérén. Magam is meglepődve nézem azt a megható igyekezetet, amellyel a rendező feleltetni igyekszik a kis várost: Kézdivásárhelyen még nem látott becsületes művészi ambíció.

S az én szép szomszédnőm kicsinylő mosollyal szól: — Bécsben láttam ezt a darabot! Nevetséges, hogy itt milyen szegényesen néz ki ez a színpad. Ott azok a nehéz brokát függönyök, japánselyem butorok, a chaiselongon valódi jeges medvebőr Hiába hiába. Wien bleibet Wien ...

Pesten is láttam a Maricát ... Na hát, hogy milyen Taszilo volt az a Piccaver. Furcsa egy ember ez a mi direktorunk ... miért is nem szerződött le soubrettnék Zsazsát; a ... Fedakot.

Igaz ugyan, hogy már kisse öregecske s a hangja se valami prima, de legalább egész csinos n őlködik. Ha én az ő helyébe lennék, bizony leszerződteném ezeket és leszállitanám a helyáraikat. Direkt hallatlan az is, hogy Pesten már vagy három hónapja meg volt a „Cirkusz-hercegnő” premierje s itt még mindég nem adják.

Hát érdemes itt színházba járni? Ugy az id-geimre megy át minden ... direkt migrainon van ettől az előadástól ... Csakhogy vége a felvonásnak ... Nézze csak milyen silány a terem világítása, még az új ruhám sem mutogathatom, pedig most csináltattam a Zwiebacknál Bécsbe. Képeze csak, tíz-hatezer leuba került. Ugye szép? ... Hozzon legyen szíves a buffettől egy Gubeaudot! ... Jaj persze itt nincs ... Mondja, hát érdemes színházba járni Kézdivásárhelyen?

A csengő élesen berregni kezd. Kezdődik a második felvonás s é lopva megszokom a bájos szomszédnőm mellől.

Megállok valahol hátul a színházteremben, távol a szép asszonytól és most már élvezem a nekem oly kedves és szép előadást.

... Amint előadás után hazafelé b ndukolok, elgondolkozom azon, hogy vajjon érdemes-e itt egy színigazgatónak letérni a régi ösvényről és művészi ambíciótól hajva szépet és jót adni a közönségnek.

HIREK.

Üdvözlét Mezei Kálmánhoz!

Amint annak idején a Székely Ujság megírta, a kézdivásárhelyi kórház lakója már hónapok óta Mezei Kálmán ny. színigazgató. Most, amikor a városunkban színjátszó dr. Ferenczy szintársulata jubiláris ünnepélyt ül egyik művész, tagja 25 éves pályájának határkövével, juttassunk az ünnepség virágaiból a magyar színész veterán katonájának, Mezei Kálmánnak is. Fenséges munkának sok kapavágása, a magyar nyelv áldott humuszába ekézett számlálhatatlan magyar veriték — gyöngy kapcsolódik az ő munkásságához is. Aug 20 éves volt, amikor a világot jelentő deszkák őt is elszóltítják és közel őt évlizeden keresztül osztályrésze, öröme, küzködése, bánata a magyar színész sorsa.

A magyar színészet barátjai ünnepet ülnek...

... És mi ez alkalommal ott vagyunk mellett, jó Mezei bácsi. Mi, akik érzünk. Mi, akik nem feledtünk el! Mert sokan nem feledtünk el. Légy üdvözölve!

— Mai rendkívüli kiadásunk. Székely Ujság jelen, rendkívüli kiadását teljesen Thalia oltárára áldozzuk a dr. Ferenczy Gyula társulata által Vákár Vilmos színművész 25 éves színészi jubileumára rendezendő ünnepségekkel kapcsolatban. Lapunk legközelebbi száma vasárnap, a rendes időben megjelenik.

— Mai rendkívüli számunk kapható a színházi pénztárnál és Dávid Dezső urnál.

TRANSYLVANIA BANK R.-T.**KÉZDIVÁSÁRHELYI FIÓKJA**

foglalkozik a bankszakmába
vágó összes műveletekkel.

Központ: Gyulafehérvár.

Kirendeltség: Uzon.

Direkt összeköttetés az összes erdélyi piacokon.

KONCZ & BOLDIZSÁR

MAGAZIN DE GHETE

CIPÓRAKTÁR

TÂRGUL-SĂCUESC.

Vállalom, mindenféle női- és férfi-
ruha festését és vegyileg való
tisztítását. Guvrirozást készítek.
Házi szőtt posztókat ványolok,
festek és préselek. — Gummika-
bátokat festek. — Gyászesetben
huszonnégy óra alatt festek. —

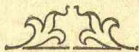
Bartos Boldizsár

— Kézdivásárhely. —

Ebédlő-,
kávé-, K üveg-,

**E
S
Z
L
E
T
E
K**

alpacka evőeszközök
nagy választékban és olcsóárban
Brotya József cégnél
Kézdivásárhely, Főter.

BENE ALBERT

FÜSZER ÉS VASÁRU RAKTÁR

TG.-SĂCUESC
KÉZDIVÁSÁRHELY.

Rejtvények.

1.

?

a pînos

2.

?

Rôb

&

flek

A rejtvény helyes megfejtői között, kik a meg-
fejtést az igazgatósághoz legkésőbb július 5-ig
beküldik, a két jubiláris előadásra ingyen jegy
és egy adag flekken, 1 liter bor vagy annak
pénzbeli értéke lesz kisorsolva. — A szombati
előadáson az eredmény ki lesz hirdetve.

Jubileumi diszelőadások

a színházban július 9 és 10-én
szombaton és vasárnap.

**Kertimulatság, népünnepély vasár-
nap délután az Unió-kertben.**

A tiszteletjegyek rendes számozott napi
jegyre becserélendők Dávid Dezső urnál!
Ezeket legkésőbb július 6-ig kérjük elő-
jegyeztetni, hogy zavar ne fordulhasson elő.

A szombaton esti színházi jegy, mely a
diszelőadásokra fog kiadatni, a vasárnap
délutáni kerti mulatságra is érvényes.

Kérjük a közönséget, hogy a helyszüke
miatti elhelyezési nehézségek miatt már ma
váltsa meg helyét.

A bérlok rendes helyét július 5-én délig
tartjuk fenn.

Tisztelettel:

Igazgatóság.

Helyárak.

I hely	4 első sor szombat este és akerti mulatságra érvénnyel	130 L.
I hely	5-8 sora ugy, mint a többi jegyek is:	100 L.
II hely	szintén 2 érvénnyel	75 L.
III hely	" "	60 L.
Alló hely	" "	30 L.

Nyomta Turóczi István könyvnyomdája
Targul Săcuesc — Kézdivásárhely. 1927.

Fennáll

1873 óta

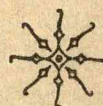
Kézdivásárhelyi Takarékpénztár

Előnyös feltételek mellett nyújt váltó és
jelzálog kölcsönöket, végez átutalásokat.
Foglalkozik termények adásvételével.
Az összes banküzleteket előnyösen
lebonyolítja.

MODE-MANUFACTUR

MAGYARI ARNOLD

DIVATÁRU-ÜZLETE

TG.-SĂCUESC - KÉZDIVÁSÁRHELY
PIAȚA REGINA MARIA. FŐTÉR.

Edmund SZÉP Ödön

Depozitul de fier

coloniale, sticle

si potelan

Targul-Săcuesc.

Vas, fűszer-, por-

cellán- és üveg-

áru raktára

Kézdivásárhely

Ajánlja dusan felszerelt raktárát olcsó
napi árak mellett!

KLEIN ZSIGMOND

óra- és ékszerraktár, Kézdivásárhely

Régi aranyat és ezüstöt, valamint
o-o-o antik tárgyakat veszek. o-o-o

Minden beszerzési forrásnál

olcsóbb

DÁVID ANTAL

rőfős- és rövid-
áru üzlete Tg. Săcuesc

Ugyanott férfi- és női ruha kelmék,

Nagy szőnyeg raktár!

Linoleum és szalon takarók